

เลือก อยู่ข้าง เวลา

ธนาธร จีรุงเรืองกิจ
ตัวตน วิสัยทัศน์ และเส้นทางสู่นาคต

แกะรอย

นักบริหารหนุ่มหัวก้าวหน้า
แคนดิเดตนายกรัฐมนตรี
ที่ร้อนแรงที่สุดของประเทศไทย

แบบ **"อินไซด์"** ที่สุด
เท่าที่เคยมีมา

ธนาธร จีรุงเรืองกิจ...เล่า
ชีวิตฉันที่ สันติเดช...เขียน

เลือกอยู่ข้างเวลา

โดย ชัชวรินทร์ สันธิเดช

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย โดย ชัชวรินทร์ สันธิเดช
ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ดัดแปลง ทำซ้ำ จัดพิมพ์ หรือกระทำการอื่นใด โดยวิธีการใดๆ ในรูปแบบใดๆ
ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ เพื่อเผยแพร่ในสื่อทุกประเภท หรือเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ
นอกจากจะได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ชัชวรินทร์ สันธิเดช.

เลือกอยู่ข้างเวลา. -- กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2561.

256 หน้า.

1. ความสำเร็จทางธุรกิจ. 2. นักธุรกิจ.

I. ชื่อเรื่อง.

650.1

ISBN (e-book) : 978-616-08-3429-7

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
SE-EDUCATION PUBLIC COMPANY LIMITED

เลขที่ 1858/87-90 ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้ เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2826-8000

หากมีคำแนะนำหรือติชม สามารถติดต่อได้ที่ comment@se-ed.com

คำนำ

“ผมอยากเขียนเรื่องของเขา เพราะเขาคือคนที่พูดทุกสิ่งที่อยู่ในใจของผมออกมา”

นี่คือคำตอบสั้นๆ เวลาใครถามผมว่า เพราะเหตุใดจึงคิดจะเขียนหนังสือเกี่ยวกับ “ธนธร”

จะว่าไป ผมเจอคำถามเช่นนี้จากคนรอบข้างอยู่เป็นประจำ เนื่องจากตัวผมอยู่ในแวดวงการลงทุนเน้นมูลค่า หรือ VI ซึ่งวันๆ อยู่แต่กับ “หุ้น” และ “เงินทอง” ไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับอะไรเลยกับการเมือง

อย่างไรก็ตาม ผมเชื่อว่าคนไทยจำนวนมากไม่ว่าจะอยู่ในสาขาอาชีพใด ก็คงเคยรู้สึกเหมือนๆ กัน คืออึดอัดตันใจกับสภาพบ้านเมืองที่เป็นอยู่ จนถึงจุดที่กลายเป็นความสิ้นหวัง ไม่อยากรับรู้เรื่องราวใดๆ อีกต่อไป

แต่แล้ววันหนึ่ง เมื่อช่วงต้นปี 2561 ก็มีคนสองคนลุกขึ้นมาประกาศ ก้องว่า จะขออาสาเข้ามาแก้ไขความวิปริตผิดเพี้ยนทั้งปวงนั้น

ชื่อของเขา คือ **ธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ** นักธุรกิจหนุ่ม รองประธาน กรรมการบริหารกลุ่มบริษัทไทยซัมมิท ร่วมกับ ปิยะบุตร แสงกนกกุล อาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หนึ่งในคณะนิติราษฎร์ ที่ผมชื่นชมมาโดยตลอด

นับจากจุดนั้นเป็นต้นมา ผมได้ติดตามความเคลื่อนไหวของทั้งคู่อย่างใกล้ชิด และคิดว่าอยากช่วยพวกเขาเท่าที่กำลังของเราจะทำได้

นั่นคือโอเดียตั้งต้นที่พัฒนามาเป็นหนังสือ “**เลือกอยู่ข้างเวลา**” เล่มนี้

ความตั้งใจแรกของผมในการเขียนคือ จะไม่นั่นเล่า “ชีวิตส่วนตัว” ในลักษณะของ “ชีวประวัติ” เพราะผมเชื่อว่าน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า หากนำเอาเรื่องราวความสำเร็จบนเส้นทางธุรกิจ ตลอดจนวิสัยทัศน์ของ ธนาธรมานำเสนอให้สาธารณชนได้ทราบ

เพราะข้อเท็จจริงประการหนึ่งซึ่งปฏิเสธไม่ได้ก็คือ แม้ธนาธรจะสร้างผลงานเป็นที่ประจักษ์ ด้วยการบริหารบริษัทจนยอดขายและกำไรเติบโตขึ้นถึงห้าเท่า ทั้งยังนำพาธุรกิจขยายสาขาไปยังประเทศใหญ่ๆ ถึงเจ็ดประเทศ

แต่ด้วยความที่อยู่ในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ซึ่งมีลักษณะเป็น “B2B” หรือ Business-to-Business คือขายของให้ลูกค้าองค์กร ไม่ใช่ end user หรือผู้ใช้คนสุดท้ายโดยตรง

ชื่อเสียงและความสามารถของเขาจึงยังไม่เป็นที่รู้จักในวงกว้าง เมื่อเทียบกับนักธุรกิจอีกหลายคน อาทิ เสี่ยซาเซียวอย่าง “ตัน ภาสกรนที” หรือแม้แต่ “ตี๋อบ แก้วแก่น้อย” ที่ขายสาหร่ายทอดกรอบ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย

การทำให้สาธารณชนรับรู้ถึงความสามารถ และเข้าใจความคิดความอ่านของธนาธรบนเส้นทางธุรกิจ จึงเป็น “โจทย์แรก” ของผมในการผลิตผลงานชิ้นนี้

อย่างไรก็ตาม ผมยังมี “โจทย์ที่สอง” ที่สำคัญกว่า นั่นคือ การถ่ายทอดทัศนคติ มุมมอง และจุดยืนของเขาต่อประเทศไทยในหลายๆ มิติ รวมถึงแนวทางในการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำพาบ้านเมืองฝ่าวิกฤตครั้งนี้ไปได้

เช่นเดียวกับการชักชวนให้ผู้อ่านค้นหา “แรงจูงใจ” ที่ทำให้เขาอมละทิ้งความสำเร็จอันเพียรสร้างมากับมือ และก้าวลงสู่สนามการเมืองในยุคที่ประเทศไร้ประชาธิปไตย

ซึ่งแน่นอนว่าเต็มไปด้วย “ขวากหนาม” และ “กั๊กดัก” สารพัด

เพื่อตอบโจทย์ข้างต้น ผมจึงต้องทำงานหนัก ทำการบ้านมากมาย รวมทั้งติดตามธนธรไปลงพื้นที่ ณ จังหวัดต่างๆ เพื่อเก็บข้อมูล สังเกตการณ์ และหาโอกาสพูดคุยกับเขาโดยตรง

แรกเริ่มเดิมที ผมเพียงตั้งใจจะเดินทางไปกับคณะของพรรคอนาคตใหม่ เสมือนตัวเองเป็นผู้ติดตามคนหนึ่งซึ่งคอยเฝ้าดูอยู่ห่างๆ

แต่แล้วโอกาสที่ผมได้รับกลับ “เอ็กซ์คลูซีฟ” ยิ่งกว่านั้น นั่นคือ การได้นั่งไปบนรถยนต์ส่วนตัวของธนธร ได้ไปที่บ้านของเขา ได้พบปะกับครอบครัวและคนใกล้ชิด ได้เข้าไปร่วมวงสนทนากับมวลหมู่มิตรสหาย

มันคือ “บัตรผ่าน” ที่ช่วยให้ผมเขียนหนังสือเล่มนี้ได้ลึกซึ้งกว่าที่ตั้งใจไว้ในทีแรกเสียอีก

นอกจากการลงพื้นที่แล้ว ผมยังไปเข้าร่วมฟังการบรรยายและงานเสวนาที่ธนธรได้รับเชิญไปพูด ตลอดจนหาโอกาสพูดคุยและติดต่อขอสัมภาษณ์บุคคลรอบข้าง ซึ่งคลุกคลีและรู้จักกับธนธรมาเป็นเวลานาน บางคนเป็นเพื่อนกับเขามา 20-30 ปี

เช่นเดียวกับการค้นข้อมูลในอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นบทสัมภาษณ์ที่ถูกเผยแพร่ไว้ตั้งแต่ก่อนที่เขาจะเข้ามาทำงานการเมือง หรือคลิปที่เขาเคยไปพูด ณ สถาบันการศึกษาต่างๆ หรือไปให้สัมภาษณ์กับสื่อหลายสำนัก

จากนั้นจึงเอาวัตถุดิบทั้งหมดที่ได้ มา cross check หรือตรวจสอบความถูกต้องซึ่งกันและกัน ก่อนจะเลือกเอาเฉพาะส่วนที่คิดว่าน่าสนใจจริงๆ มาร้อยเรียงจนกลายเป็นหนังสือหนึ่งเล่ม

ผ่านการเล่าเรื่องในแบบฉบับของผมเอง

ทั้งนี้ แม้จะชื่นชมในอุดมการณ์และความสามารถของธนาธรเป็นอย่างมาก แต่ตลอดเวลาในการผลิตงานชิ้นนี้ ผมพยายามเตือนตัวเองให้วางตัวในฐานะ “สื่อ” ไม่ใช่ “แฟนคลับ” ของธนาธร เพื่อหลีกเลี่ยงการ “เขียนเชียร์” ไม่ให้หนังสือเล่มนี้กลายเป็น “โฆษณาชวนเชื่อ” อันจะลดทอนคุณค่าของตัวมันเองลงไป

ธนาธรเคยบอกว่า ผู้เล่นทางการเมืองที่มีอยู่ในเวลานี้ ไม่สามารถแก้ไขความขัดแย้ง ไม่สามารถนำพาสังคมไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้อีกแล้ว

ดังนั้น ขอให้คนรุ่นใหม่ก้าวออกมา และบอกพวกเขาว่า **“ในเมื่อคุณทำไม่ได้ ส่งคบเพลิงมาเถอะ เดี่ยวพวกเราทำต่อเอง”**

เป็นการ “ทำ” ไปตามเข็มนาฬิกา เป็นการ “เลือก” อยู่ข้างเดียวกับเวลา

ผมหวังว่า เมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้จบลง ท่านจะตัดสินใจด้วยตัวเองได้ว่า **“คบเพลิงแห่งความหวัง”** ของสังคมไทย สมควรจะอยู่ในมือของผู้ชายที่ชื่อ **“ธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ”** แล้วหรือยัง

ด้วยศรัทธาอันแน่นมั่น

ชัชวรินทร์ สันธิเดช

สารบัญ

ส่วนที่หนึ่ง : ชีวิต

บทที่ ๑ ตัวตน	17
---------------------	----

ส่วนที่สอง : เส้นทางธุรกิจ

บทที่ ๒ นวัตกรรม ถึงทั่วโลก	47
-----------------------------------	----

บทที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพ	75
--------------------------------	----

บทที่ ๔ มองอนาคต.....	95
-----------------------	----

บทที่ ๕ โลกาภิวัตน์	117
---------------------------	-----

บทที่ ๖ คนรุ่นใหม่	131
--------------------------	-----

บทที่ ๗ เศรษฐกิจไทย.....	143
--------------------------	-----

ส่วนที่สาม : เส้นสู่สนามการเมือง

บทที่ ๘ สร้างฝันครั้งใหม่	161
---------------------------------	-----

บทที่ ๙ การกระจายอำนาจ	187
------------------------------	-----

บทที่ ๑๐ ตัวตนใหม่.....	219
-------------------------	-----

บทส่งท้าย	243
-----------------	-----

ขอขอบคุณ	246
----------------	-----

ประวัติผู้เขียน	249
-----------------------	-----

บรรณานุกรม.....	253
-----------------	-----

บทนำ

ก็เคยฟังคนมากมาย
แม้ตายก็ยังไฝ่หา
แสงดาวแห่งศรัทธา
จะพร่างพรายแสงให้คนทุกคน
ดาวที่จระจากฟ้า
บอกอย่าหวังเลยน้ำคำคน
อุดมการณ์วุ่นววนตลอดเวลา

บทเพลง “นับดาวทะเล” ที่คนในวงสุรราชับชานไปตามเสียงกีตาร์ของ “ตั้ง” ศรายุทธ อดีตเลขาธิการ สนนท. รุ่นราวคราวเดียวกัน พาให้ “ธนาธร” ย้อนนึกไปถึงมิตรสหายเก่าผู้เคยกอดคอต่อสู้ร่วมกันมา แต่แล้วคนเหล่านั้นก็กลับหันไปสนับสนุนรัฐประหาร

“เพลงนี้ละ ผมร้องมาตั้งแต่ตอน...”

“ตอนปี 49 เหนอ” แม็ค ผู้ช่วยคนสนิทถามแทรกเหมือนรู้ใจ

ธนาธรพยักหน้า และกล่าวตัดพ้อถึงพรรคพวกเก่าขึ้นมาอย่างมีอารมณ์

“ไปถือทางรัฐประหารได้ยังไงวะ เราสู้กับไอพวกนี้มาไม่รู้เท่าไร แล้ว
สุดท้ายเพื่อนเรานี้แหละ มันไปสนับสนุนรัฐประหาร”

“ใครจะไปนึกเนอะ” ผมพูดขึ้นมาบ้าง พลังสายหัว

หัวหน้าพรรคการเมืองหนุ่มวัยย่าง 40 เอ่ยซ้ำท่อนสำคัญในเนื้อเพลง
ราวกับต้องการเน้นย้ำ “ความจริงแท้” ของมัน

“อุดมการณ์ของคนกวกวนตลอดเวลา”

หลังจากตั้งใจที่จะเขียนหนังสือเกี่ยวกับ ธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ หนึ่งใน
แคนดิเดตนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะ ผม
ตัดสินใจเดินทางไปลงพื้นที่กับเขา เพื่อให้ได้เห็นการทำงานและซึมซับ
ตัวตนของผู้ชายคนนี้ให้มากขึ้น

นั่นทำให้ผมได้ไปนั่งร่ำสุรากับธนาธรและมิตรสหายที่ทำงาน
ขับเคลื่อนพรรคด้วยกัน ณ ชนบทห่างไกลในคืนนั้น

มิตรสหายในวงเหล้า บางคนเคยเข้าป่า เกือบทุกคนเคยต่อสู้กับ
เผด็จการหลายยุคหลายสมัย

แต่วันนี้ พวกเขาตัดสินใจที่จะมาทำพรรคการเมืองร่วมกัน ภายใต้การ
ถือธงนำ ของผู้ชายที่เรียกชื่อเล่นว่า “เอก”

อย่างไรก็ตาม มีประเด็นหนึ่งซึ่งผมขบคิดมานาน แต่คิดอย่างไรก็ยัง
คิดไม่ออก คือการทำความเข้าใจกับ “เมล็ดพันธุ์” แห่งความเท่าเทียมและ
ยุติธรรมในหัวใจของเขา

อะไรทำให้ธนาธรตัดสินใจละเลิกการเป็น “นายทุน” ลงสู่สนาม
การเมือง ในรูปแบบที่ต่างจากนักธุรกิจการเมืองทั่วไปที่เข้ามาแสวงหา
ประโยชน์ หากแต่เป็นการลุกขึ้นมาท้าทายอำนาจของผู้ปกครอง ซึ่งไม่ใช่วิถี
ที่พบเห็นได้บ่อยครั้งนักจากคนสถานะเช่นเขา

หรือที่จริงต้องบอกว่า ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนเลยในประวัติศาสตร์
การเมืองไทยจึงจะถูก

จะว่าไป เมล็ดพันธุ์นี้มีมานานกว่ายี่สิบปี ตั้งแต่สมัยที่เขายังเรียนอยู่
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จนทำให้เขาละทิ้งการฟังเพลงเซอร์อันแสนจะนำ
เบื่อและไร้ความหมาย มาเป็นเป็นแอ็คติวิสต์ซ้ายจัด ต่อสู้เพื่อคนจน คน
รากหญ้า ผู้ด้อยโอกาส และความยุติธรรมต่างๆ นานา

จากเด็กเที่ยว ชอบแต่งรถ เอกกลายเป็นไอ้หนุ่มพมยาว ใส่เสื้อฟ้าฝ้าย
กางเกงเล รองเท้าผ้าใบขาดๆ ไม่เหลือร่องรอยลูกไฮโซแม้กระพริบ

ค่าคืนวันนั้น หลังจากแยกย้ายกันเข้านอน ผมคิดว่าผมใกล้จะหาที่มา
ของเมล็ดพันธุ์ดังกล่าวได้แล้วว่า เพราะอะไรธนาธรจึงตัดสินใจทิ้งทุกอย่าง
เสี่ยงคุกเสี่ยงตารางเข้ามาทำงานการเมืองในเวลาหน้าลี้หน้าชวานเช่นนี้

อีกเพียงนิดเดียวเท่านั้น...

บทที่ 1

ตัวตน

“สวัสดีครับ ผมธนาธรครับ”

ชายหนุ่มหน้าดี ผมสั้น ร่างกายสูงใหญ่ เดินตรงมาหาผมด้วยรอยยิ้ม ก่อนจะยื่นมือขวาออกมา

ผมยื่นมือออกไปจับกับเขา พลังแนะนำตัวเองสั้นๆ

นั่น คือ “ช่วงแรก” ที่ผมได้พบ ธนาธร จิ้งรุ่งเรืองกิจ หนึ่งในแคนดิเดตนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ณ ที่ทำการชั่วคราวพรรคอนาคตใหม่ ชั้น 5 อาคารไทยซัมมิท

ความรู้สึกแรกจากการสบตาและมือที่จับแน่น คือผู้ชายคนนี้มี Charisma หรือ “เสน่ห์ดึงดูด” สูงมาก ซึ่งน่าจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ผู้นำระดับโลกหลายคนมีเหมือนกัน

ผมเคยอ่านเจอในหนังสือว่า ประธานาธิบดีบิลล์ คลินตัน เป็นคนที่มีคุณสมบัตินี้อยู่ในตัวเอง ไม่ว่าเขาจะไปที่ไหน ไปร่วมวงสนทนาใด ความสนใจของคนรอบข้างจะพุ่งตรงไปยังตัวเขาราวกับถูกแม่เหล็กมนุษย์ดึงดูด

นี่คือเอกลักษณ์เฉพาะตัว ตั้งแต่คลินตันยังเป็นผู้ว่าการรัฐอาร์คันซอว์
ผมไม่เคยได้พบคลินตัน และอาจไม่มีโอกาสพบเขาในชีวิตนี้ แต่
อย่างน้อยๆ ผมกำลังรู้สึกอย่างเดียวกันนั้น กับชายที่ยืนอยู่ตรงหน้า
เป็นนักการเมืองหนุ่มที่กำลังถูกพูดถึงมากที่สุดในประเทศ

จากคน ใกล้ชิด

การจะเขียนหนังสือเกี่ยวกับใครสักคน
สิ่งที่จะขาดเสียไม่ได้ คือการทำความรู้จัก
กับตัวตนของคนคนนั้นให้ถ่องแท้

ไม่ใช่เพียงข้อมูลว่าเขาทำอะไร
ที่ไหน อย่างไร ไม่ใช่เพียงเอาคำพูดมา
เรียงร้อยต่อกัน

แต่ **“ความเข้าใจอย่างทะลุปรุโปร่ง”** เกี่ยวกับตัวบุคคลผู้นั้น คือสิ่ง
ที่จะเพิ่มมิติเชิงลึกให้กับหนังสือ

ดังนั้น เพื่อทำความรู้จักกับธนารธรให้มากขึ้น ผมพยายามพูดคุย
สอบถามจากคนรอบข้างของเขาในต่างกรรมต่างวาระ เพื่อขอมุมมองว่าพวก
เขาคิดอย่างไรกับผู้ชายคนนี้

หนึ่งในนั้นคือ “พีโจ” คนขับรถประจำตัว ซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับธนารธรและ
ครอบครัวที่สุดมาเป็นเวลาหลายปี

หน้าที่ของพีโจไม่ใช่เพียงการขับรถ แต่ยังต้องดูแลความปลอดภัยให้
กับผู้เป็นนาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เวลาธนารธรเดินทางลงพื้นที่ในจังหวัด
ต่างๆ หลังจากลงเล่นการเมือง

“คุณเอกแก่ใจดี” พีโจเล่า

“เวลาจะให้พีโจทำอะไรก็เรียก คุณโจ ทุกคำ ไม่เคยจิกหัวใช้”

พี่โจยังบอกด้วยว่า นายของแกเป็นคนง่ายๆ ไม่เรื่องมาก เวลาไปลงพื้นที่ คนอื่นกินอะไร เขาก็กินอย่างนั้น ไม่ต้องมีอะไรพิเศษ

คนสนิทผู้นี้ก็กล่าวด้วยความมั่นใจว่า นักการเมืองหรือผู้นำประเทศอีกหลายคนเป็นไม่ได้อย่างนายของเขาแน่ๆ

วัยเรียน

ธนาธรจบชั้นมัธยมจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตสองสถาบัน โดยเรียนปี 1 และปี 2 ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แล้วไปต่อปี 3 และปี 4 ที่มหาวิทยาลัยนอตติงแฮม ประเทศอังกฤษ

ระหว่างอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัย “เอก” ได้เรียนรู้ชีวิตจากการทำกิจกรรมซึ่งทำให้เขาค้นพบว่า ระบบการศึกษาไทยมีไว้เพื่อรับใช้ “ชนชั้นนำ” ของสังคมเท่านั้น

ช่วงสองปีแรกที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ธนาธรทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจนแทบไม่ได้เข้าเรียน โดยในปี 2542 เขาได้รับเลือกเป็นอุปนายกองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก่อนจะได้รับเลือกเป็นรองเลขาธิการสหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย หรือ สนนท. หลังจากนั้นหนึ่งปี

ชัยวัช ตุลาธน อดีตเลขาธิการ สนนท. ซึ่งเป็นเพื่อนของธนาธรมาดั้งแต่สมัยเรียนมัธยมที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เล่าให้ผมฟังถึงแต่ละอย่างก้าวของธนาธรในการเข้ามาเป็น “เด็กกิจกรรม” อย่างละเอียด

“ผมรู้จักเอกตั้งแต่อยู่เตรียมอุดมแล้ว เพราะเรียนโปรแกรมเดียวกัน เขาเรียกว่าโปรแกรม 4 วิชวะ ผมเป็นรุ่นพี่เขาปีหนึ่ง”

ชัยวิชชบอกว่า เขาเข้ามาพร้อมกับ สนนท. ก่อนธนาธร โดยก่อนหน้านั้นก็รู้จักกันดีอยู่แล้วเพราะเรียนเตรียมมาด้วยกัน

แต่พอเอกมาทำงานที่ สนนท. ก็เริ่มคุ้นเคยกันมากขึ้น เพราะความคิดความอ่านไปในทางเดียวกัน

เขาเล่าต่อไปว่า ธนาธรเริ่มต้นจากการเป็นอุปนายก อมธ. โดยทำหน้าที่ประสานงานกับองค์กรนักศึกษาภายนอกมหาวิทยาลัย หรือเรียกกันสั้นๆ ว่า “อุปนอก” โดยหนึ่งในองค์กรที่ธนาธรต้องประสาน ก็คือ สนนท. ซึ่งมีสำนักงานตั้งอยู่ที่ธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์

สหายผู้นี้บอกว่า ธนาธรเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต แต่พอมาทำ อมธ. จึงมีเหตุให้ต้องมาทำพระจันทร์บ่อยๆ เพื่อมาประชุม มาทำงานกัน ก่อนจะมาเป็นสมาชิก สนนท. และได้รับเลือกเป็นรองเลขานุการในที่สุด

เด็ก กิจกรรม

ระหว่างอยู่กับ สนนท. ธนาธรได้เข้าร่วมการประชุมร่วมกับกลุ่มประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการต่างๆ ของรัฐ หลายกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มสมัชชาคนจน เครือข่ายสลัมสี่ภาค รวมถึงการประชุมประท้วงกรณีก่อก๊าซไทย-มาเลย์

ครั้งหนึ่งที่เขาเข้าร่วมชุมนุมกับกลุ่มสมัชชาคนจน ในสมัยรัฐบาล นายชวน หลีกภัย เพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลเปิดประตูระบายน้ำเขื่อนปากมูล ตัวเขาซึ่งกำลังเอาข้าวเอาน้ำไปส่งให้ชาวบ้าน ได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจทำร้ายจนได้รับบาดเจ็บ

“เข้าใจว่ามีคำสั่งลงมาให้ตำรวจสลายการชุมนุม ผมอยู่แถวหน้ากับเยาวชนกลุ่มปากมูล ก็โดนตีเข้าที่ขา ขยับไม่ได้เลย ผมกับน้องเยาวชนเราล้มอยู่ด้วยกัน แล้วแนวรั้วเหล็กกันมันหล่นลงมาทับเราสองคน ตำรวจก็เหยียบขึ้นมาบนเหล็กแล้วก็ดี”

ธนาธรให้สัมภาษณ์นิตยสาร *สารคดี* โดยเล่าเหตุการณ์ในวันนั้นอย่างละเอียด

แม้จะรอดพ้นจากการถูกจับกุม แต่ภาพของเด็กหนุ่มผมยาวที่คุกเข่าลง ยกมือไหว้ขอร้องตำรวจไม่ให้ทำร้ายพี่น้องผู้ชุมนุม ก็ได้ไปปรากฏหราบนหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์ให้คนเห็นกันทั่วประเทศ

และหนึ่งในคนที่เห็นภาพดังกล่าวก็คือ “แม่” ของธนาธรเอง เธอจึงตัดสินใจส่งคนมาตามหาลูกชายถึงในมือบ ครั้นตามตัวกลับไปบ้านได้ สองแม่ลูกก็ทะเลาะกันอย่างรุนแรง

จะเห็นได้ว่า แม้จะมาจากครอบครัวนักธุรกิจระดับมหาเศรษฐี แต่แทนที่จะใช้ชีวิตไฮโซ เสพสุขกับไลฟ์สไตล์แสนสำราญเหมือนเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน ธนาธรกลับละ เลิก สิ่งเหล่านั้น หันมาเป็น “แอนด์วิสตันหนุ่ม” เอาตัวลงไป “คลุกฝุ่น” กับคนรากหญ้า

เขาก็บอกว่า แม่เขาจะเคยเป็น “เด็กเทียว” แต่ในหัวมีสำนึกทางการเมืองอยู่ก่อนแล้ว เห็นได้จากการที่เขาชอบฟังเพลงของคาราบาว แทนที่จะฟังแต่เพลงวัยรุ่นทั่วไป เพียงแต่ตอนนั้นยังไม่สบโอกาสที่จะแสดงบทบาทใดๆ

ครั้นมาเรียนธรรมศาสตร์ จึงมีเพื่อนชวนไปเข้าค่าย นั่นเองคือจุดเริ่มต้นของการเป็นนักกิจกรรม ซึ่งกลายเป็น “จุดเปลี่ยน” ก่อให้เกิดความคิดที่จะสร้างสังคมที่ดีงาม ขจัดการเอารัดเอาเปรียบ สร้างความเท่าเทียมกันในสังคม

ธนาธรมีบทบาทอย่างกว้างขวางในขบวนการเคลื่อนไหวของนักศึกษา
ยุคนั้น เขาเล่าว่า แม้ในวันที่ต้องบินไปเรียนต่อที่ประเทศอังกฤษ เข้าวานั้น
ยังนั่งพูดคุยอยู่กับชาวบ้านในสลัมที่กำลังจะถูกรื้อ!

อาจกล่าวได้ว่า ความคิด ความอ่าน และอุดมการณ์ที่ก่อกำเนิดขึ้น
ระหว่างเรียนปี 1 และปี 2 มีส่วนอย่างยิ่งในการหล่อหลอมให้เขาเป็นตัว
เขาดังที่เป็นอยู่ทุกวันนี้

**“โดนตีเข้าที่ขา ขยับไม่ได้เลย
ผมกับน้องเยาวชนเรอัลมอยู่ด้วยกัน
แล้วแนวรั้วเหล็กกันมันหล่นลงมาทับเราสองคน
ตำรวจก็เหยียบขึ้นมามบนเหล็กแล้วก็ดี”**

ชะตา พลิกผัน

»» ในระหว่างเรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 และปี 4
ณ มหาวิทยาลัยนอตติงแฮม ธนาธรได้
เริ่มศึกษาแนวคิดสังคมนิยมของมาร์กซ์
และเลนิน และเข้าร่วมกิจกรรมกับองค์กร
นักศึกษาที่มีแนวคิดฝ่ายซ้าย

หลังเรียนจบปริญญาตรี เขาตั้งใจ
จะไปทำงานในทวีปแอฟริกา เนื่องจาก
เพิ่งได้งานกับเอ็นจีโากลุ่มหนึ่ง ซึ่งทำงานร่วมกับสหประชาชาติในด้านของ
เยาวชนและนักศึกษา ด้วยอัตราเงินเดือนที่คิดเป็นเงินไทยเพียง 6,000 บาท

เขามองว่าแอฟริกาเป็นทวีปที่โลกลืม มีประชากรที่เข้าไม่ถึงระบบ
สาธารณสุขเป็นจำนวนมาก จึงอยากไปช่วย

เดิมที ธรณารวางแผนว่าจะบินตรงจากอังกฤษไปแอฟริกาทันที เพราะรู้ว่าถ้ากลับเมืองไทย พ่อแม่คงไม่ยอมให้รับงานนี้ แต่แล้วชะตาชีวิตกลับพลิกผัน เพราะแม่ของเขาได้โทร. ตามให้กลับเมืองไทยมาอยู่กับพ่อ เนื่องจากพ่อกำลังป่วยหนัก

เอกจึงจำเป็นต้องบินกลับมายังประเทศบ้านเกิด โดยไม่ล่วงรู้เลยว่าอะไรกำลังจะเกิดขึ้น

ครั้งกลับมาไทยได้ไม่กี่เดือน พ่อของเขาก็เสียชีวิตลง เด็กหนุ่มชื่อธรณารจึงต้องเข้ารับภาระอันหนักอึ้ง นั่นคือการกุมบังเหียนบริษัทไทยซัมมิทที่บิดาเป็นผู้สร้างไว้

ขณะที่ตัวเองอายุเพียง 23 ปี!

ผมจะได้บรรยายเรื่องราวบนเส้นทางธุรกิจของธรณาร ในตำแหน่งรองประธานกรรมการบริหารของกลุ่มบริษัทไทยซัมมิทไว้อย่างละเอียดในส่วนที่สองของหนังสือเล่มนี้ แต่ก่อนจะไปถึงจุดนั้น ผมอยากให้ผู้อ่านได้รู้จักตัวตนของเขามากขึ้น

จึงขอหยุดนาฬิกาไว้ตรงนี้ก่อน

จาก
เพื่อนเก่า

ด้วยความสนใจใคร่รู้ ผมพยายามหาข้อมูลเกี่ยวกับธรณาร และมีโอกาสพูดคุยกับคนใกล้ชิดและมิตรสหายของเขาอีกหลายคน ส่วนหนึ่งรู้จักเขามาตั้งแต่วัยเรียน หลายคนเคยทำกิจกรรมร่วมกันมา

ชัยวัช หรือ “ต่อม” อดีตเลขาธิการสนท. ซึ่งคบหากับธรณารมากกว่า 20 ปี บอกเล่ามุมมองของเขามที่มีต่อเพื่อนสนิทคนนี้ไว้อย่างน่าสนใจ

“ผมคิดว่าเขาก็เป็นคนคงเส้นคงวานะ แต่โอเค เขาทำธุรกิจ เขาก็เห็นโลกกว้างมากขึ้น เขาก็เติบโตมากขึ้น แต่ความคิดและจุดยืนเขาก็คงเส้นคงวา”

ชัยวัชยังบอกด้วยว่า การลงมาทำงานการเมือง ไม่ใช่การ “เปลี่ยนบทบาท” แต่มันเป็นตัวตนจริงๆ ของธนาธรต่างหาก

“สิ่งที่มาทำวันนี้ อาจจะเป็นสิ่งที่อยากทำ เป็นตัวตนของเขาที่แท้จริงนั่นแหละ แต่ที่ผ่านมา เมื่อไปรับภาระทางธุรกิจ มันก็ไม่ได้แสดงบทบาทออกมา”

ด้าน “ทิวา สัมฤทธิ์” อดีตสมาชิก สนนท. อีกคนหนึ่ง เล่าให้ผมฟังถึงประสบการณ์ที่ได้รู้จักธนาธรเป็นครั้งแรกไว้ค่อนข้างละเอียด ระหว่างไปลงพื้นที่ที่อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ กับคณะของพรรคอนาคตใหม่ เพื่อศึกษางาน ณ โรงเรียนข้าวแห่งหนึ่ง

เขาย้อนความว่า ตอนนั้นเป็นช่วงหลังวิกฤตต้มยำกุ้ง โดย IMF ได้เข้ามากำหนดกฎเกณฑ์ต่างๆ ให้ประเทศไทยซึ่งเป็นลูกหนี้ต้องปฏิบัติตาม ไม่ว่าจะเป็นการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ รวมถึงการเอามหาวิทยาลัยออกนอกระบบ ซึ่งเขามองว่าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง จึงออกไปชุมนุมคัดค้านร่วมกับเพื่อนๆ สนนท. บริเวณหน้ากระทรวงการคลัง

และได้พบกับ ธนาธร ที่นั่น

กินข้าว

ก็ยังหารกัน

“ช่วงนั้นเอกเขาเป็นรองเลขาธิการ สนนท. ในวงของเราก็คุยกันหลายๆ คน โจทย์ไหนที่คิดว่าน่าจะทำให้สังคมดีที่สุด ใครมีไอเดียที่ทำให้เราเชื่อได้ เราก็พร้อมที่จะทำตาม” ทิวาเล่าย้อนความหลัง

เมื่อถูกถามถึงความประทับใจแรกที่มีต่อธนาธร ทิวาบอกว่า

“เขาเป็นคนที่มีความจริงจังมาก มีความมุ่งมั่นมาก”

ทิวายืนยันว่า แม้หลังจากเข้าไปบริหารธุรกิจหมื่นล้านของครอบครัว ธนาธรก็ยังคงเหมือนเดิม ไม่ว่าจะเป็นอุดมการณ์ทางการเมือง หรือมิตรภาพ

“เขาไม่เคยเปลี่ยนแปลงนะ ตั้งแต่วันแรกที่รู้จัก จนถึงวันนี้”

“กินข้าวกันก็หารกันเหมือนเดิม (หัวเราะ)”

ความ สัมพันธ์ ไม่เคยเปลี่ยน

คำพูดของทิวา พาให้ผมย้อนนึกถึงช่วงที่ติดตามธนาธรไปลงพื้นที่พบปะชาวบ้าน ณ จังหวัดจันทบุรี เพื่อเก็บข้อมูลมาเขียนหนังสือ

ทิวาซึ่งอุตส่าห์นั่งรถตู้จากกรุงเทพฯ เป็นเวลา 4-5 ชั่วโมง มาร่วมกับคณะของพรรคอนาคตใหม่ กำลังนั่งรับประทานอาหารเช้าจากจานลังกะสีที่เจ้าภาพจัดเตรียมไว้ให้

ฝ่ายธนาธรซึ่งเพิ่งเลิกประชุม เมื่อเห็นเพื่อนเก่านั่งอยู่ก็เดินตรงเข้ามาหา

“วี นี่ ทิวา รู้จักกันหรือยัง”

มหาเศรษฐีหนุ่มเอ่ยปากแนะนำทิวาให้ภรรยาของเขาซึ่งนั่งเลี้ยงลูกอยู่บริเวณนั้นได้รู้จัก ก่อนที่ทั้งคู่จะนั่งลงกินข้าวรำลึกความหลังเคียงข้างกัน โดยไร้ซึ่งหัวโขน

โดยไม่ต้องอธิบายอะไรให้มาก ความภาพที่ผมเห็นอยู่ตรงหน้าเวลานั้น ยืนยันคำพูดของทิวาได้เป็นอย่างดี

“เอกไม่เคยเปลี่ยนไป”

ครอบครัว ของ ธนาธร

คืนหนึ่ง ผมนั่งอยู่บนรถส่วนตัวของธนาธรเพื่อติดตามเขาไปลงพื้นที่ต่างจังหวัด ระหว่างทาง ธนาธรได้แวะที่บ้านย่านบางนา เพื่อรับภรรยาและลูกไปด้วยกัน

นั่นเป็นครั้งแรกที่ผมได้พบรวีพรรณ ภรรยาของธนาธร

ทันทีที่พบกัน รวีพรรณหรือที่คนรอบข้างเรียกว่า “คุณวิ” เอ่ยปากทักทายผมด้วยน้ำเสียงที่อ่อนโยน เธอกำลังอุ้มท้องลูกคนที่สี่ โดยเธอกับธนาธรมีลูกมาแล้วสามคน เป็นชาย-หญิง-ชาย

คนใกล้ชิดของครอบครัวนี้เล่าให้ผมฟังว่า รวีพรรณเป็นผู้หญิงที่เพียบพร้อม ฉลาด เรียบเก่ง

ตลอดเวลาที่ลงพื้นที่ด้วยกัน ผมสังเกตว่า “วิ” เป็นผู้หญิงที่ “อึด” มาก แม้จะท้องแก่ แต่ก็ยังเดินตามสามีไปพบปะชาวบ้านท่ามกลางอากาศอันร้อนระอุ แดดเปรี้ยง เป็นระยะทางหลายกิโลเมตร โดยไม่ปรินากบ่นไม่ห้วงสววย

ระหว่างที่ธนาธรเข้าประชุม เธอก็เลี้ยงลูกรออยู่หน้าห้อง สามีกินอะไร เธอก็กินอย่างนั้น แตกต่างอย่างลิบลิบกับภรรยามหาเศรษฐีบางคนที่ผมเคยพบ

ครั้งแรกที่ได้เห็นการวางตัวและอุปนิสัยของรวีพรรณ ผมนึกในใจว่าธนาธรช่าง “โชคดี” ที่ได้เธอเป็นภรรยา ไม่น้อยไปกว่ารวีพรรณที่โชคดีได้สามีอย่างธนาธร

เป็นคู่ที่เกิดมาเพื่อกันและกันโดยแท้

ข้อใหญ่แห่งอนาคตใหม่ เคยให้สัมภาษณ์ BBC ไทย ไว้ในวันประชุมจัดตั้งพรรค โดยบอกว่าการตัดสินใจของสามี ทำให้ครอบครัวของเธอต้องพบกับ “ชีวิตใหม่” ซึ่งแตกต่างจากเดิมโดยสิ้นเชิง

เมื่อถูกถามว่ามีเรื่องไหนที่ทำให้เธอเป็นห่วงสามีบ้าง ไม่น่าแปลกใจที่คำตอบแรกคือเรื่องของ **“ความปลอดภัย”** อันเนื่องมาจากสมรภูมิการเมืองในยุคนี้

“ผมอยากเขียนเรื่องของเขา เพราะเขาคือคนที่พูดทุกสิ่ง ที่อยู่ในใจของผมออกมา”

นี่คือคำตอบสั้นๆ เวลาใครถามผมว่า
เพราะเหตุใดจึงคิดจะเขียนหนังสือเล่มนี้

ธนาธรเคยบอกว่า ผู้เล่นทางการเมืองที่มีอยู่ในเวลานี้
ไม่สามารถแก้ไขความขัดแย้ง ไม่สามารถนำพาสังคม
ไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้อีกแล้ว

ดังนั้น ขอให้คนรุ่นใหม่ก้าวออกมา และบอกพวกเขาว่า
“ในเมื่อคุณทำไม่ได้ ส่งคบเพลงมาเถอะ เดี่ยวพวกเราทำต่อเอง”

เป็นการ “ทำ” ไปตามเข็มนาฬิกา
เป็นการ “เลือก” อยู่ข้างเดียวกับ “เวลา”

ผมหวังว่า เมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้จบลง
ท่านจะตัดสินใจด้วยตนเองได้ว่า
“คบเพลงแห่งความหวัง” ของสังคมไทย

สมควรจะอยู่ในมือของผู้ชายที่ชื่อ
ธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ แล้วหรือยัง

www.se-ed.com

sbc.fans

ISBN 978-616-08-3304-7

9 786160 833047

295 บาท

อัครวิทย์-นักธุรกิจ